

»Tæppe 6«

Panel nr.	Syet til minde om	Født	Død
041	René Søndergaard	1944	1995
042	Carsten Plum	1958	1992
043	Niels Bendixen	1957	1995
044	Amanda	1957	1992
045	Amanda	1957	1992
046	Fælles Panel		
047	Tom Larsen	1957	1992
048	Emma	1989	1993

041	042
043	044
045	046
047	048

René Søndergaard

12.06.1944 - 06.05.1995

Manden med store visioner, drømme og gå på mod er sovet stille ind den 6. maj i år. René bakkede op omkring initiativer i det Københavnske bøsse miljø i mange år, han var manden man altid kunne komme til. Som indehavere af Sauna Club Amigo og som initiativtager og indehaver af kabaret stedet "After Dark" og Københavns eneste "men only" diskotek, Metro vil han blive husket.

Tak for alt
Steve og Christian

René Søndergaard
12/06-1944 - 06/05-1995

Although I only knew René for the last two years of his life, I felt that I'd always known him. René employed me as **P.R./Bookings** and **Artistic Leder** for After Dark on the 1st of January 1993. I instantly experienced a complete and fulfilling "rapport" with him that lasted until his death. It's very rare to meet somebody that had so many visions, dreams and know-how about the gay-scene as he had. He used all these qualities to fulfill his dreams by creating the first gay cabaret-disco and men-only disco in Copenhagen. I always felt that it was a great honour when he asked me to be his right-hand **Artistic Leder**, he gave me complete artistic freedom and from day one our working relationship was trouble-free, understanding each other completely.

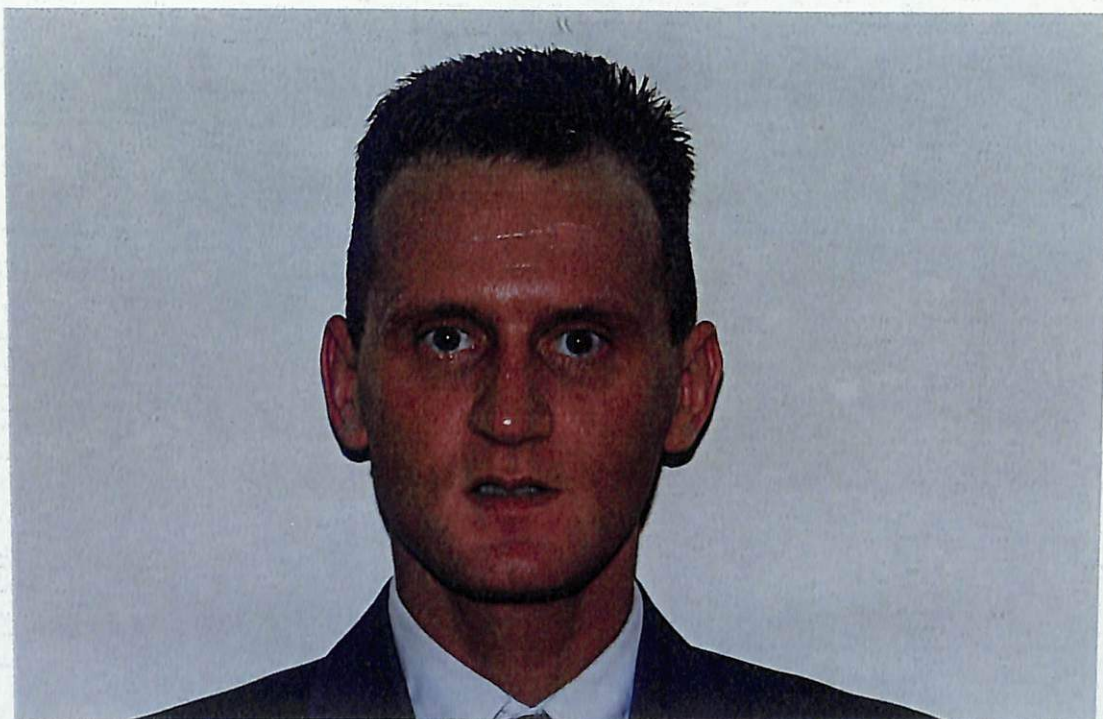
I have so many wonderful memories of so many enjoyable evenings with René. We often had dinner together, celebrated Christmas and holidayed in Spain several times. When my boyfriend and I married, he was a witness for us.

Before his life's project with After Dark and Metro, he had been running Sauna Club Amigo for many years. He was also an accomplished photographer, this was truly his greatest passion.

I incorporated the Spanish doll in my panel because René loved Spain and everything Spanish. The rainbow flag is included to remind everyone that he was responsible for the first ever Gay-Pride event in Copenhagen, at After Dark in 1993. The abstract motif is a sign of his always alternative, stylised views of life.

For the time being you're sadly missed, but I look forward to the next time around !

Steve Rotherforth (Formand)

Niels Bendixen

11.04.57 - 20.06.95

Niels var et menneske, som alle, der kendte ham, aldrig vil kunne glemme.

Hans afklarethed omkring sin sygdom og forestående død gjorde, at vi pårørende nu kan sige: "Det er en skam, vi ikke skal opleve mere sammen med Niels - men vi nåede alt".

Han brugte sin sidste tid til at få gjort de ting, han følte skulle gøres; Han planlagde selv sin bisættelse, indkaldte sine arvinger og læste sit testamente op, besøgte sit barndomshjem en sidste gang og fik sagt farvel til alle sine venner.

Tæppet skal i sin enkelhed prøve at beskrive Niels, som han var:

Et stort menneske med et hjerte af guld.

Et menneske der brugte sine sidste år til at oplyse om HIV/AIDS - som foredragsholder og som skuespiller i BENIXEPA.

Et menneske der satte pris på skønhed i alle livets henseender.

Kahlil Gibran skriver i "Sand og bølgers skum": "At mindes er en form for at mødes" - Og vi er mange, der ofte vil møde Niels igen.

QUILT PANEL FOR AMANDA HEGGS

In the early summer of 1992 Amanda spent a week in Lithuania together with 3 other people from the AIDS hot-line and Positive Group. In the meeting with Lithuanian journalists and during the STOP AIDS television program she wasn't afraid to speak openly about her infection, its impact on her life, and her feelings. We, people at the AIDS Centre, were especially touched by her words that in January of 1991, when she was lying sick with Pneumocystis Carinii and watching TV news, the courage of Lithuanian people fighting Soviet paratroopers at the TV tower gave her strength to overcome her own illness.

During her stay in Lithuania she had already been very sick and could not participate in all the sightseeing program. Thus, all of us were fascinated by her inner strength when she climbed the Gediminas Castle. And it was so good to see her dancing together with other people in the street during our folklore festival one sunny Sunday afternoon. On the same day she also saved a little bird from a cat and caught a little boy who was falling down from his bicycle. At first we wanted to show it on the quilt but later decided that to most of people it wouldn't be understandable. Then we came up to a more general idea: to describe our two countries and two cities connected by the bond of red loving hearts. As in Lithuania nobody has died of AIDS so far, this is only the second quilt made in our country (the first one was made during our first International Conference).

The idea to make a quilt for Amanda belongs to Gerard Sanchez. The quilt is made by an HIV-positive Lithuanian, Adolfas Skurdelis. The idea of the quilt and embroidering by Vida Karazijaite.

Vilnius, August 1993

Du er noget af det mindste
og noget af det største
og det allermest kantede
runde jeg ved.

Men det yderste sidste,
det inderste tørste,
den enhed, hvorefter
jeg altid må tørste,
er samlet i din
uforenelighed.

(P. Hein)

Amandas ting afspejlede på mange måder hendes
personlighed.

I hendes lejlighed stod mølædte bænker og lyse-
røde porcelænsgrise side om side med smukke
tekopper fra fremmede lande.

At kende Amanda var et møde med en kvinde,
der vedkendte sig og elskede såvel det enkle,
dybe og smukke som det grimme, bizarre og
smertefulde.

Som veninder til Amanda, har vi med dette
bæppe, ønsket at fastholde det kantede og
runde ved hende, som vi holdt så meget af.

Conni
Inge &
Anette

*På en kirkegård så jeg en sten, der hverken bar ordene Nåde, Fred eller Tak,
men inskriptionen: Længsel.*

*Den døde gik ud af sit navn og rakte det ind i den blæsende verden.
hvem er det nu der længes?*

Blodet er helligt og tilhører Gud.

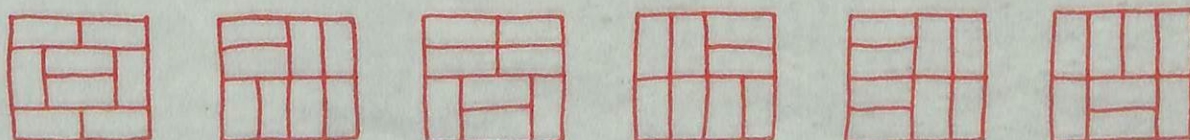
Hvad tilhører os?

*En frakke, lidt mønter, en ligning, der aldrig går op,
men regnes igennem igen og igen i denne forseglede indskrift.*

Søren Ulrik Thomsen

Fælles med the NAMES PROJECT U.S.A., er ideen med at sy et fælles panel inden i tæppet. Mennesker der ikke har lyst til at sy et individuelt panel kan give deres bidrag til NAVNEPROJEKTET ved at minde et menneskes død af AIDS.

Steve Rotherforth
Formand for Navneprojektet

Kære Tom!

At få syet dette mindetæppe med een af dine AIDS bluser var for dig et meget stort ønske. På den måde håbede du at kunne synliggøre sygdommen, for som du så klart sagde: den kan ramme alle. Det er ikke kun "bøsserne" den rammer. Det er en lille virus der smitter og den tror jeg ikke har så meget hjerne - virksomhed, at den kan sige nu kommer jeg til en bøsse. Nu kommer jeg ikke til en bøsse. Det er for ulogisk. Jeg tror ikke på det, sagde du, og som hetro beviste du også at statikker ikke altid holder.

Det var så vigtigt for dig, at kendskab til og fordomme om HIV-AIDS ikke kan eller skal ties ihjel, sagde du, og det er helt rigtigt.

Desuden syntes du at "Navneprojektet" er et godt sted at mindes afdøde hivsmittede, så I aldrig bliver glemt.

Vi vil altid huske dig Tom.

Kærlig hilsen

Dan, Far, Mor.

En meget stor tak til Steve Rotherfort for hans meget store hjælp og arbejde med dit Mindetæppe.

Lise og Per Larsen.

TOM LARSEN !

Tom blev født alt for lille den 30-7-1957. Allerede dengang viste han sig at være en rigtig fighter. Stædighed, vilje og nysgerrighed til livet sejrede.

Desværre gik verden af lave i 1987. Da blev Tom syg og fik diagnosen Hiv-Pos. Ingen forstod det fordi vi mente, at han som hetro var på den helt sikre side, men som Tom selv sagde, så har sådan et lille virus ingen hjerne og kan selvfølgelig ikke kende forskel på hvem der er bøsse, bløder eller hetro.

Det første år som Hiv-Pos. brugte Tom $\frac{1}{2}$ time hver morgen foran spejlet hvor han sagde: Tom, du bliver fandme ikke syg, du får ingen symptomer, du skal nok blive rask.- Nu tager du bare et lille stykke tid som Hiv-Pos., bare for at prøve det, og så skal du nok blive rask.

Havde det dog bare været så enkelt, men nej. Den 7-12-1990 kom den nye og frygtelige diagnose AIDS. Vi kom hinanden utroligt nær og talte meget sammen, blnadt andet også om Mindetæpperne, vi blev derfor meget hurtigt enige om allesammen, Tom inklusiv, at da han når den tid kom, ihvertfald skulle have et mindetæppe. Vi syntes alle at det var og er en meget smuk tanke.

Den 15-7-1992 kunne Tom ikke kæmpe mere, han fik endelig fred, og tog ud på sin sidste rejse, som han altid udtrykte det.

Det var svært at vælge hvilke interesser vi gerne ville have med på tæppet, men tilsidst blev vi enige og valgte.

- Alle stjernetegnene syet på regnbuens farver. Vi har så tit set på regnbuer sammen med Tom. Hans store interesse var Astrologi.

- I midten er der syet en pyramide, der for Tom symboliserede både liv og død. Han havde en af Krystal stående på sit bord og den fulgte med ham, i kisten.

- Da Tom fik diagnosen AIDS, kom han hjem med en plakat til os hvor der stod " DONT WORRY - BE HAPPY -", derfor var det for os helt klart at det måtte med.

- Tom's lillebror Dan ville så gerne have at der også kom en rød Rose på, den symbolisere Kærligheden til Tom. Den hvide Rose symbolisere fred.

- Medaljen var Tom's stolthed. Den fik han da han i 1985 deltog og gennemførte Nejmegenmarchen i Holland.

- Vi valgte den blå farve på tæppet, fordi Tom havde sejlet og elskede vandet.

I Kærlighed til Tom.

Mor, Far, og Dan.

Kære "Emma"

Du kom stormende ind i vores liv 16 måneder gammel. Lille, trind og køn. Du kom hurtigt - meget hurtigt ind under huden på os. Dine smukke smukke øjne, din charme, dit dejlige smil - hele lille dig.

Oplevelser skulle du ha', en ny familie en tryk hverdag, samvær med din "anana" og "adada", moster og onkel.

Masser af vågne nattetimer hvor trøstende ord, en tør ble og tørt tøj, en tår sutteflaske og en lille sang hjalp dig til en god søvn igen.

Skoven, stranden, den lokale bondegård og dyrene, leg, sjov, fis og ballade, lange gåture, se "Den lille havfrue" og "Krumme", lege med Per - din bedste legekammerat, læse "billejer", var det du holdt meget af. Allerbedst havde du det med at være i vores midte med god mad og hygge.

Være på hospitalet, få medicin, blive stukket, undersøgelser, var den dumme del af din tilværelse.

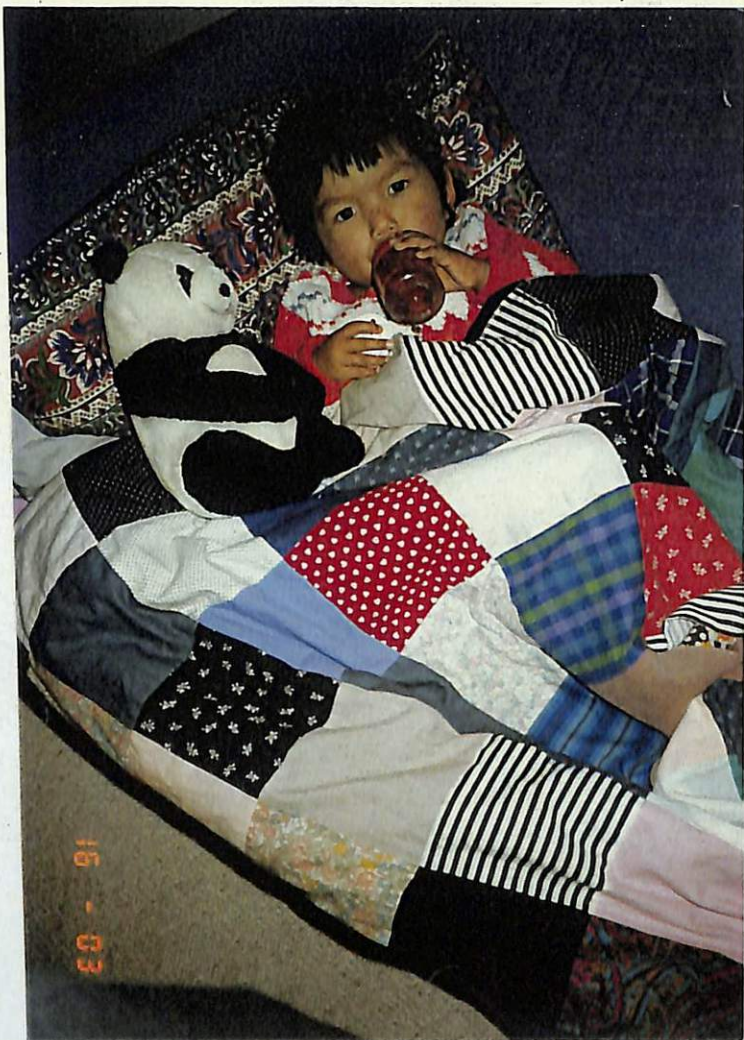
Du fik et alt for kort liv. Kun 3 år og 8 måneder gammel måtte du, med et lille smil på læben, opgive kampen for livet.

Vi sidder tilbage med en voldsom smerte over at have mistet dig. Men også en glæde over den usigeligt dejlige tid vi fik lov at tilbringe sammen med dig.

Lille pige! vi savner dig. Du gav os så meget, du lærte os så meget. Du vil være inderst i vore hjerter til evig tid - dine smukke øjne, dit dejlige smil, hele lille dig vil altid leve inde i os.

"Moren" "Aren" "Memi" "Gagu"

din plejefamilie

Rundt om "Emma"

"Pjerrot sa' til månen"

Du krævede simpelt hen, at vi sang den hver aften - hvorefter vi skulle kigge ud af vinduet og se, om månen var der.

Først derefter ville du sove.

Lægen - den uundgåelige læge som blev lidt stolt og glad da du en dag pejede på hans ur og sagde: "U-ER"!

Skoven - naturen med bl.a. svaner og ænder som du beredvilligt har delt mange kg. franskbrød med.

Katten - hvis "sprog" du lærte, da den fik klemt halen i døren: "JAUW"!

Motorcyklen, bolden og frem for alt dukkevognen - alt sammen til udendørs leg.

Hjerterne for den megen og intense kærlighed du overøste os med.

Lyset som brænder i os til et evigt minde.